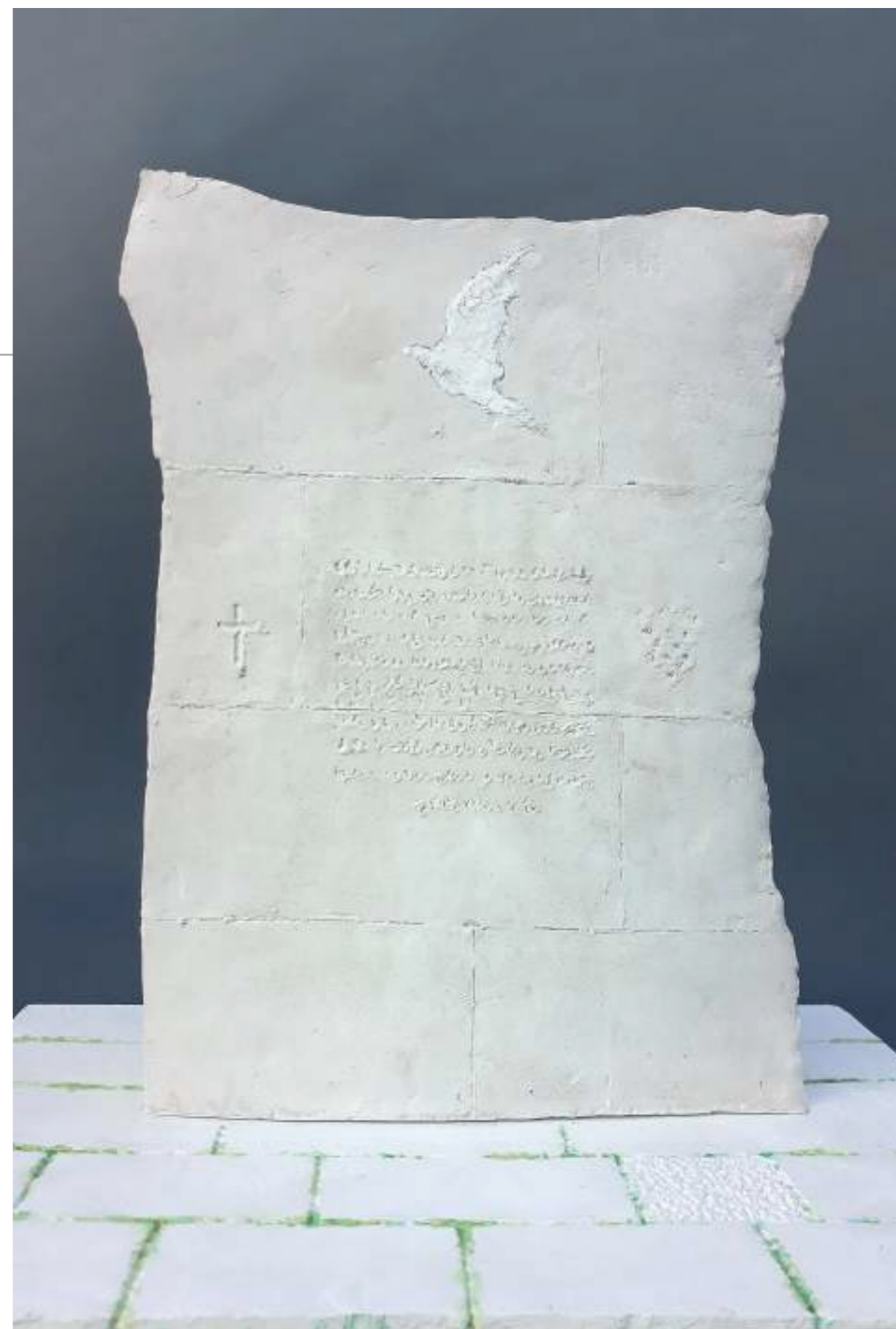
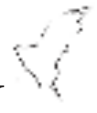

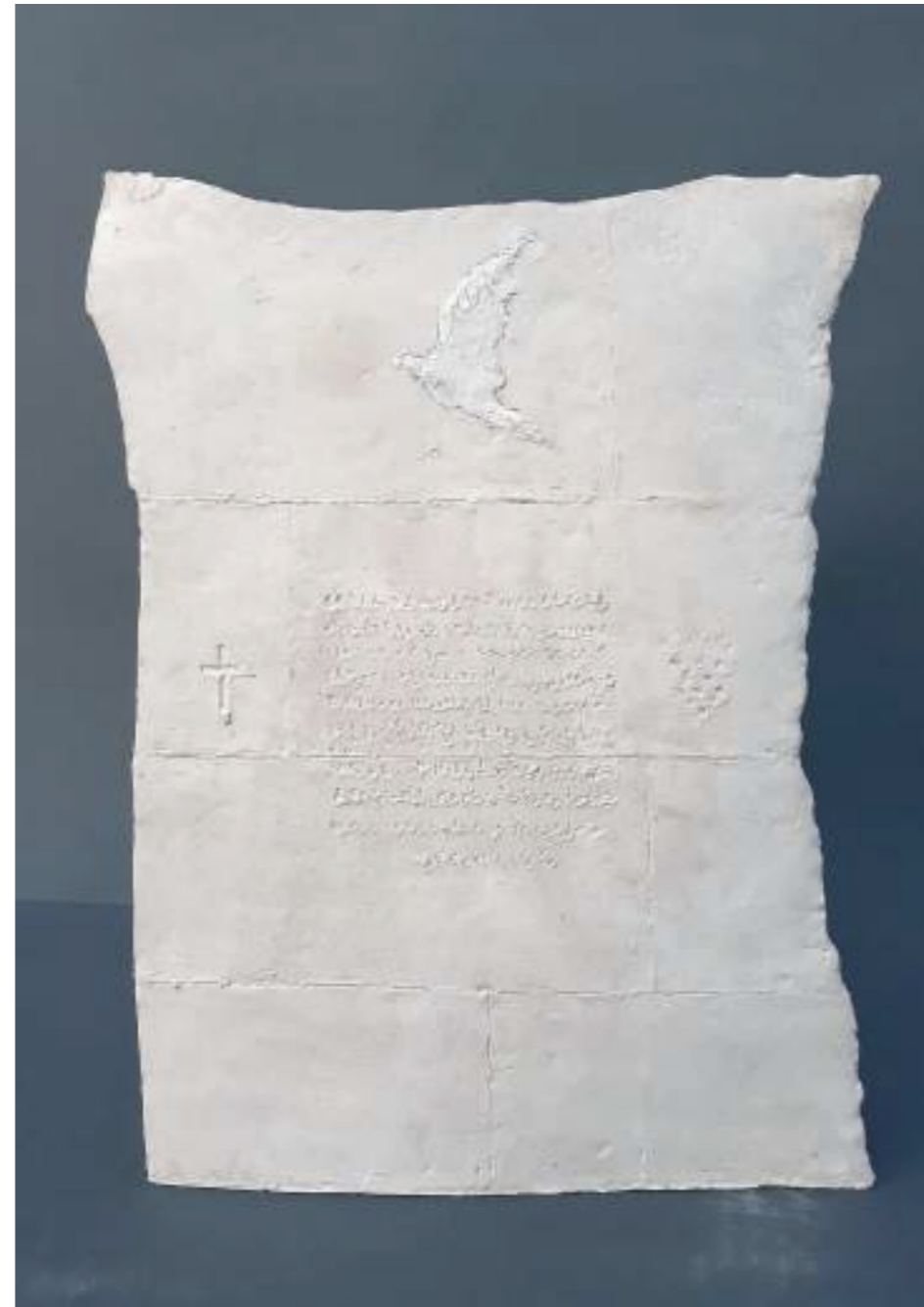
POZIVNI NATJEČAJ ZA IDEJNO LIKOVNO RJEŠENJE
SPOMEN-OBILJEŽJA ŽRTVAMA IZ DRUGOG
SVJETSKOG RATA I POSLIJERATNOG RAZDOBLJA

SADRŽAJ

- Tekstualno obrazoženje
- Tehnički nacrti
- Pogledi na kip (fotografije)
- Prostorni prikazi (5 situacija)
- Popis svih priloga

KONCEPTUALNE POSTAVKE IDEJNOG RJEŠENJA

Okomicu nad grobom ili mjestom stradanja ljudi, uspravni oblik, nalazimo u gotovo svim civilizacijama, a osobito od antičkoga, rimskoga doba (stela) u kojem su živjele odnosno nastale tri glavne religije ovoga dijela svijeta – židovstvo, kršćanstvo i islam, sve tri od istoga korijena. Podizanje okomice, odvajanje od zemlje (horizontale), zapravo je shvaćanje čovjekove sudbine – odnos prema vječnosti. To je univerzalni simbol, koji povezuje sve kulture našega staroga i novoga svijeta. Predlažem, stoga, za ovo Spomen-obilježje takvo jednostavno i jedinstveno **kiparsko** rješenje jasne simbolike (da bismo ovaj pothvat i nastojanja udaljili od mogućeg pretjeranog pojednostavnjivanja dekorativno – dizajnerskim pristupom). Predlažem, dakle, kiparski znak u prostoru, oblik uvjerljiv pogledu iz daljine i lijep pogledu iz blizine. Spomenik (kip) je oblikovan tako da simbolički upućuje na **smisao žrtve** svakim svojim dijelom i značenjskim slojem, dok cjelinu čitamo kao simbol-oblik: **RUBAC (VEO) – UTVRDA ISTINE**.

RUBAC je univerzalni simbol, koji označuje muku (žrtva!) i čistoću (istina!). Simbol rupca (Veronikin rubac, rubac naših žena u žalosti, Pilatov ubrus, „ubrus bez mrlja“...) odnosno **VELA** („skidanje vela“ je otkrivanje istine!) upućuje i na smisao ovoga čina što ga dugujemo svim žrtvama, a posebno valja time ukazati na istinu o tolikim hrvatskim nevinim žrtvama, s glavnom porukom da je žrtva uvijek pobjednik. Rubac (veo) tako označuje i naš odnos prema žrtvama – naše „pravo lice“.

Spomen-obilježje, ovaj simbol-oblik izrađen je od kamenih blokova, većih čestica, koji tvore zidanu strukturu, svojevrsnu **UTVRDU ISTINE**. Jer, sve naše žrtve položene kroz tešku povijest, a posebno žrtve II. svjetskog rata i krvavog poraća te one iz Domovinskog rata omogućile su na uistinu otajstveni način hrvatsku slobodu.

Skulpturalnost (volumen, tjelesnost) ovoga zapravo plošnog oblika omogućuje izduženi trokutasti tloris nad kojim se dižu dvije velike okomite napete plohe (prednja i stražnja) i jedna uska bočna, a na drugoj strani velike se plohe spajaju u brid. Na prednjoj plohi uklesan je tekst posvećen žrtvama te hrvatski državni grb i vjerski simbol. U gornjem njezinom dijelu, po sredini, lebdi lik žive golubice od bijela mramora – simbol Života vječnoga odnosno smisla čovjekove žrtve, koji namjerno i sretno povezuje ovo spomen-obilježje s onim žrtvama Domovinskog rata, lijepim djelom pokojnoga kipara Slavomira Drinkovića. Također, golubica svojim oblikom simbolizira Hrvatsku.

Ovo rješenje odlikuje se mogućnošću potrebne brze izradbe spomenika (oko mjesec dana), lakom i sigurnom ponovljivošću (kamenoklesarska radionica), trajnošću te povoljnom cijenom izradbe pojedinoga spomen-obilježja.

TEHNIČKI OPIS IZRADBE SPOMEN – OBILJEŽJA

(materijal, mjere, način izradbe i ostalo)

Tvorivo (materijal) je bitni element rješenja. Izabirem kamen, jer kamen nosi pečat dostojanstva i vječnosti. Žrtva je **SVJETLO**, pa je izabran svijetli kamen „dinarid“, koji se vadi na Dinari, blizu izvora Cetine. Taj kamen je veoma postojan u svim klimatskim područjima i atmosferskim prilikama, a njegova je dugoročna nabava sigurna. Boja mu je svijetlo smeđe-siva. Kamen bi se, naime, fino izbrusio (mat) i tad postaje još otporniji na sve utjecaje te nešto tamniji, pa bi se golubica (cca 40x40x3 cm) izrađena tehnikom inkrustacije od bijeloga pilepskog mramora (ima ga svaka kmeno-klesarska radionica!) na takvoj podlozi lijepo vidjela.

Visina kipa (spomen-obilježja) iznosi 260 cm, dužina prosječno 190 cm, a širina prosječno 50 cm (na drugoj strani je brid debljine 2–3 cm). Sagrađen je od četiri ritmizirana vodoravna reda (sloja) kamena. Svaki red se sastoji od većeg i manjeg bloka (može biti i jedan blok, zarezanom fugom prividno razdijeljen u dva) i različite su visine (sve viši odozdo prema gore). Oblik blokova određen je jednostavnim ravnim i pravilno zakrivljenim ploham, a izrađuju se uz pomoć kartona-šablona i mjera ili strojno. Blokovi (četiri ili osam) se jednostavno slože (montiraju) i povežu u cjelinu (vezivo i, možda, klinovi).

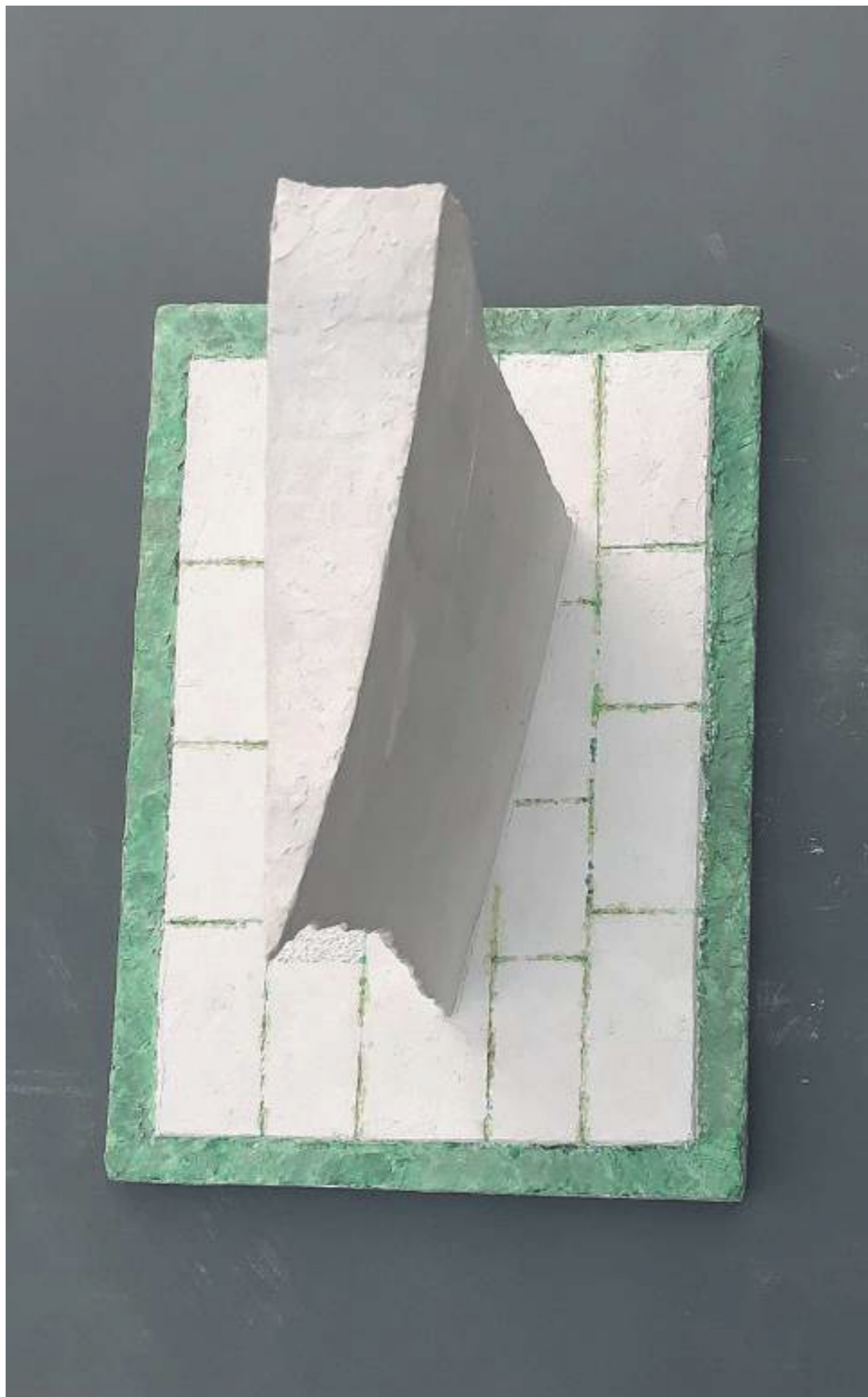
Ukupna težina gotovoga kipa iznosi oko 3,25 tone, a volumen je oko 1,25 metara kubičnih. Za izradbu spomenika potrebna je približno dvostruka količina sirovoga kamena tj. oko 2 – 2,5 kubika.

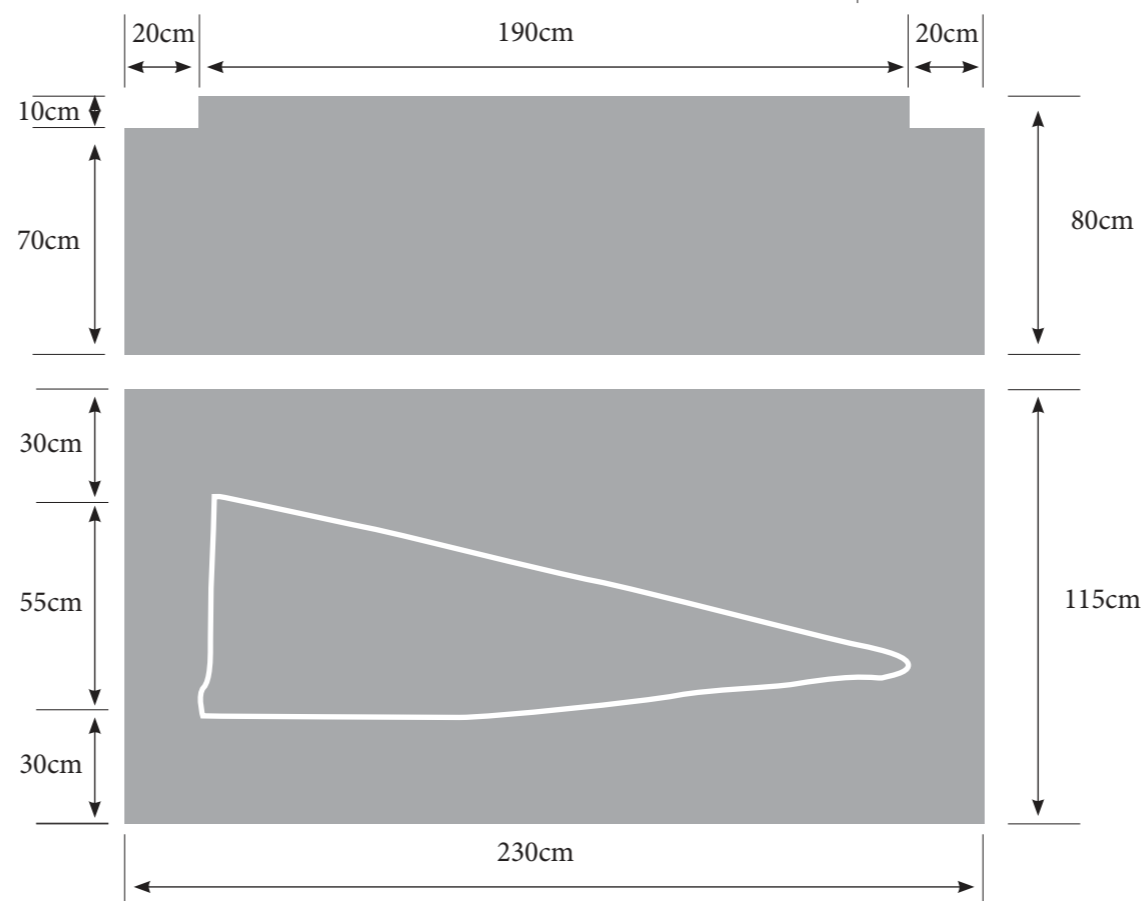
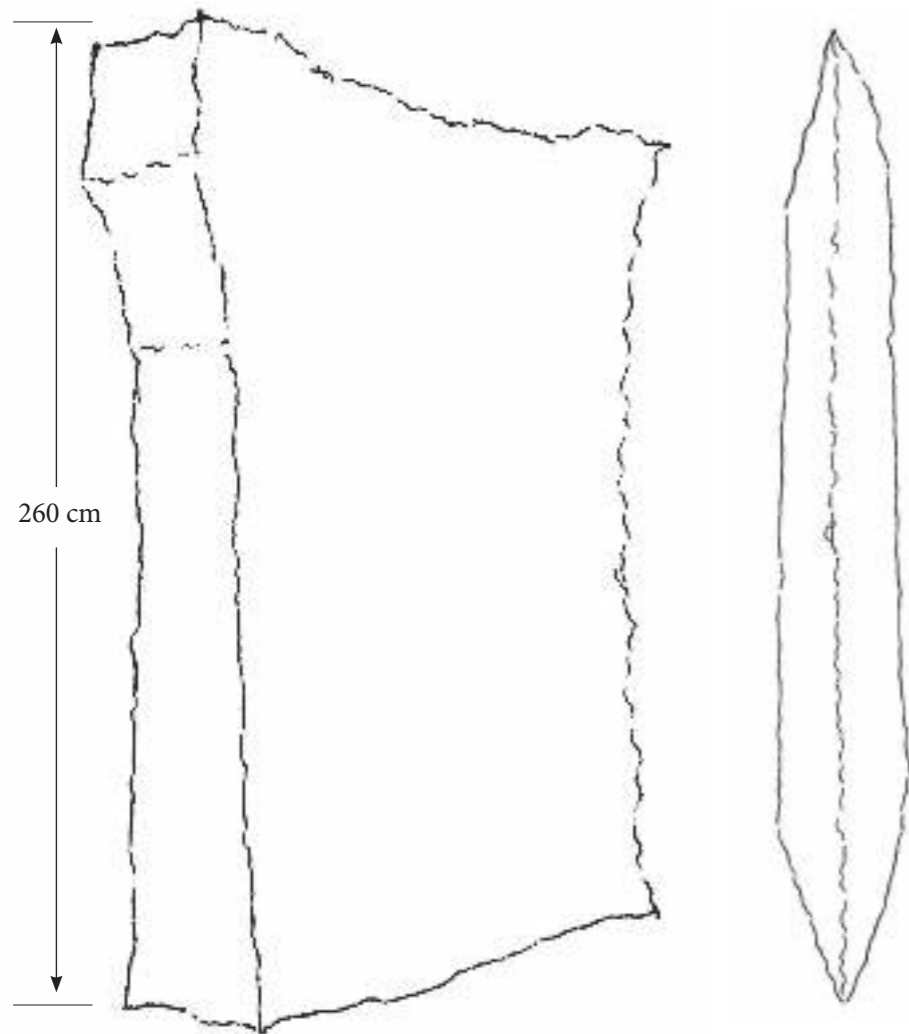
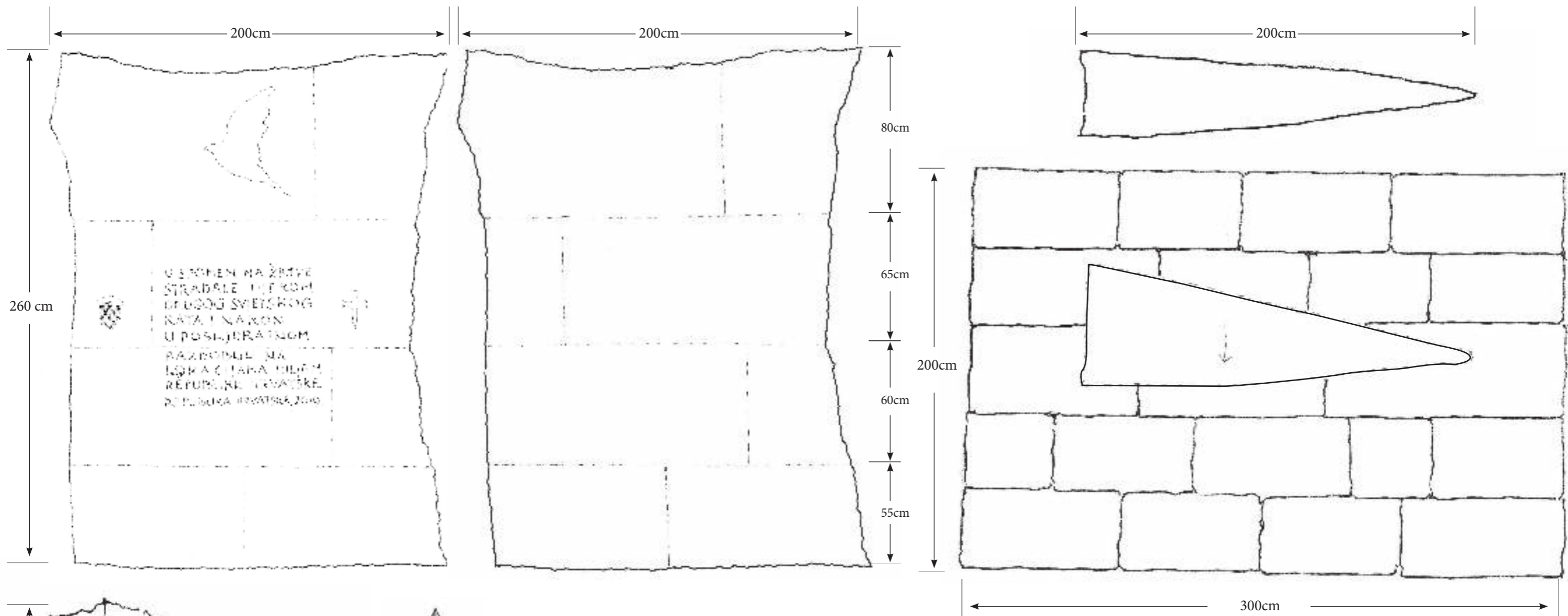
BAZA SPOMEN – OBILJEŽJA, KIPA (PODLOGA)

Kip se nalazi na uređenoj ravnoj površini prilagođenoj terenu, na malome pločniku. Gdje je to moguće, poželjno je da se postavi na malome humku (u takvome slučaju pristupni bi put zahtijevao nekoliko stepenica).

Baza bi se izradila od istoga ili sličnoga brušenoga kamena (solidne ploče, debljine 8-10 cm, širine 40 cm, slobodne dužine). Taj mali, „rahli“ pločnik (3 x 2 metra, tj. 6 metara kvadratnih) postavio bi se u pet redova, tako da teče paralelno sa smjerom spomenika-kipa (po dužini). Ispred kipa ostavila bi se umjesto jedne ploče praznina ispunjena sitnim šljunkom – za svijeće. Cvjetni vijenac postavio bi se na za to predviđeni mali klin utaknut (kad treba) u rupu na spoju donjih triju blokova kipa, središnje, ili pred kipom na prikladnom postolju.

Kip bi se postavilo na odgovarajući betonski temelj, a pločnik bi se „podvukao“ pod kip.

BETONSKI TEMELJ (presjek i tloris)

TEHNIČKI NACRTI

M 1:20

POPIS SVIH PRILOGA

- Model, mjerilo 1:10 (gips)
- Sedam elaborata, A3
- Plakat, B1 kaširano
- DVD s materijalima
- Troškovnik
- Koverta A i B
- Dva uzorka kamena

